

22^e zondag, jr. C, Xaveriuskerk,

Sir. 3, 17-18. 20. 28-29; Hebr. 12, 18-19. 22-24a; Lc. 14, 1. 7-14

Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, in het Evangelie spreekt Jezus over gastvrijheid en over hoe je je het best kunt gedragen bij een feest. Een goed voorbeeld van een christelijk feest en gastvrijheid op grote schaal in onze tijd zijn de Wereldjongerendagen. Dit zijn dagen van gebed en van samen vieren met honderdduizenden jongeren en volwassen begeleiders, met serieuze catechese, met volop biechtgelegenheid en in de vreugde van de aanwezigheid van de paus, als het zichtbare hoofd van de wereldwijde Kerkgemeenschap. Bij zo'n happening kan er iets oplichten van het hemelse Jeruzalem en de duizendtallen engelen, zoals beschreven wordt in de Hebreeënbrief. En toch is het ook feestvieren in alle nederigheid, achteraan sluiten in de rij voor een bordje eten en je slaapzak uitrollen in een schoolgebouw, bij een gastfamilie of, in het laatste weekend, in de open lucht. Maar dan wel in aanwezigheid van de plaatsbekleder van Christus op aarde.

Of laten we eens kijken naar een ander, wat intiemer christelijk feest, het doopsel. U heeft het misschien niet zo in de gaten, maar ieder jaar worden hier in de kerk zo'n 30 tot 40 kinderen en volwassenen gedoopt. De opname in de kerkelijke gemeenschap gaat niet met veel lawaai, met donder, storm, trompetten en vuur, zoals de Hebreeënbrief de Godsontmoeting in de tijd van de voorvaders beschrijft. Nee, het doopsel geschiedt in alle eenvoud, met gebeden en een beetje gewijd water. Dit bescheiden ritueel past bij het Christendom, terwijl het toch de basis legt voor het verdere leven. Het maakt vergeving en verzoening mogelijk, die bij Hem altijd te vinden zijn.

Ja, bescheidenheid past bij ons christenen. Wij zijn ons bewust van de macht van de Heer, waar tegenover wij slechts een kleine rol spelen. En wanneer we de minste plaats hebben gekozen, mogen we er tevens op vertrouwen dat onze lieve Heer, de gastheer die ons uitnodigt, ons te zijner tijd een plekje hogerop zal geven.

Hoe anders gaat het er aan toe bij seculiere feesten. Het ene festival na het andere wordt in ons land georganiseerd. Hoewel sommige van die festivals muzikaal gezien op een hoog niveau staan, zijn er helaas ook maar al te veel die blijkbaar hun vermaak moeten bewerkstelligen door grote hoeveelheden alcohol, lachgas en andere drugs. Veel vertier op korte termijn. En wanneer het voorbij is, is er geen blijvende verandering, maar is alles weer zoals het was. Ja, behalve dat de uitvoerenden, de deejee's, muzikanten en producenten onder een constante prestatiedruk staan om het de volgende keer nog grootser te maken. Hoe moeilijk is

het dan om bescheiden te blijven. En maar al te vaak leiden roem en succes tot arrogantie of machtsmisbruik.

Het christelijke feest is, in tegenstelling tot de seculiere feesten, niet zomaar weer voorbij. Het lost niet na alle pracht en praal weer op in het niets. Binnen het christendom is er – als het goed is tenminste - sprake van een geleidelijke inwijding en groeiende vertrouwdheid met de Heer, die altijd doorgaat. Van het doopsel gaat het verder met eerste communie en het vormsel en nog later bijvoorbeeld met een huwelijk, het religieuze leven of het priesterschap. Dat alles is een doorgaande lijn van een zich steeds meer verdiepende relatie met God die op verschillende hoogtepunten wordt gevierd. Echter, soms merken we dat er in ons geestelijk leven niet echt sprake is van een doorgaande, zich steeds meer verdiepende relatie met God. Dan kan het goed zijn om eens bewust de stilte op te zoeken, bijvoorbeeld door een retraite te doen, om zo God weer terug te vinden. En tenslotte, ook bij dieptepunten in ons leven, zoals bij ziekte of dood laat de Kerk ons niet alleen, maar voorziet zij in het sacrament van de ziekenzalving of een christelijke uitvaart.

Behalve de constante en groeiende lijn van het christelijk leven zit er nog een andere dimensie aan het christelijke feestvieren, opnieuw, als het goed is. Er is sprake van een goed feest als er ook wordt gedacht aan degene die het minder hebben dan wij. Het woord ‘bescheidenheid’ wordt in de originele versie van de Wijsheid van Jezus Sirach in het Hebreeuws aangeduid met ‘anawah’. Dit woord is zowel taalkundig als ook qua betekenis nauw verwant met de zorg voor de ‘anawim’, de eenvoudigen. Het is bijna hetzelfde woord. Jezus van Nazareth zegt het zo: ‘Als je een gastmaal geeft, nodig dan armen, gebrekkigen, kreupelen en blinden uit. Gelukkig zal je zijn omdat zij het u niet kunnen vergelden.’ Dat past bij die bescheidenheid, dat je geen uitnodiging terugverwacht, maar dat je de mogelijkheid voor het onverwachte, voor het verrassende, openlaat. Op die manier, zo zegt Jezus Sirach, zal je genade vinden bij God. Amen.